

Det fremgår således af Rigsadvokatens redegørelse (bilag 2), afsnit 4.5., at der i mange af de sager, der er omfattet af redegørelsen, er sket frakendelse af førerretten som følge af det forudgående kørselsforløb, bl.a. hvor kørselsfejl og spirituskørsel har givet grundlag for det.

2.2. Justitsministeriets overvejelser

2.2.1. Skærpelse af straffen for tilsidesættelse af pligterne i færdselslovens § 9, stk. 1 og 2

Rigsadvokaten peger i sin redegørelse (bilag 2), afsnit 5.1., på nogle mulige årsager til, at overtrædelse af pligten i færdselslovens § 9, stk. 1, 1. pkt., til at standse og yde hjælp til tilskadekomne efter et færdselsuheld typisk straffes med bøde, selv om personer har pådraget sig skader – herunder også alvorligere skader – ved uheldet.

Rigsadvokaten anfører, at årsagen hertil formentlig bl.a. er, at der er en vis tvivl om rækkevidden af begrebet »tilskadekomne« i § 9, stk. 1, 1. pkt., når dette sammenholdes med straffebestemmelsen, der alene giver mulighed for frihedsstraf, når der foreligger skærpende omstændigheder. Det er heller ikke i Rigsadvokatens meddelelse nr. 4/2000 nærmere beskrevet, hvornår der i en sag om overtrædelse af § 9, stk. 1, 1. pkt., foreligger skærpende omstændigheder, idet det alene nævnes, at der skal nedlægges påstand om frihedsstraf ved »personskade«.

Hertil kommer, at det formentlig i praksis i nogle tilfælde kan være vanskeligt at afgøre, om en bilist, der er flygtet fra et uheldssted, burde have indset, at personer var kommet til skade. Sådanne vanskeligheder med hensyn til bevisførelsen om, hvad flugtbilisten burde have indset med hensyn til en eventuel personskade i den konkrete situation, kan være en anden årsag til, at der i så vidt omfang anvendes bødestrafte.

En skærpelse af straffene på området bør derfor efter Rigsadvokatens opfattelse overvejes sammen med en ændret udformning af den gældende bestemmelse, bl.a. således at det tydeligere fremgår af loven, i hvilke tilfælde frihedsstraf skal anvendes.

Det bør efter Rigsadvokatens opfattelse nærmere bestemt overvejes at ændre bestemmelsen i § 9, stk. 1, 1. pkt., således, at der i alle tilfælde gælder en pligt til at standse, og at der herudover er pligt til at yde hjælp, hvis personer kan være kommet til skade ved trafikuheldet. Hensigten med en sådan udformning af reglen er at tydeliggøre, at pligten til at yde hjælp – ud over at omfatte de tilfælde, hvor det er åbenbart for flugtbilisten, at en person er kommet (mere eller mindre alvorligt) til skade – også gælder, hvor bilisten på grund af sin omgående flugt fra stedet ikke har mulig-

hed for at afgøre, om der er kommet personer til skade, men hvor dette kan være en påregnelig følge af uheldet.

Justitsministeriet er enig med Rigsadvokaten om, at § 9, stk. 1, 1. punktum, bør ændres som anført.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1.

Med hensyn til straffen for ikke at yde hjælp i tilfælde, hvor personer kan være kommet til skade ved trafikuheldet, anfører Rigsadvokaten i redegørelsens afsnit 5.1., at der bør anvendes frihedsstraf i tilfælde, hvor følgen af uheldet har været alvorligere personskade. I sådanne situationer, hvor hjælpepligten er af reel betydning, finder Rigsadvokaten, at udgangspunktet for straffen bør være en kortere *ubetinget frihedsstraf* i niveauet 10-20 dages fængsel.

Rigsadvokaten anfører, at der med »alvorligere personskade« sigtes til tilfælde, hvor der er opstået betydelig skade på legeme eller helbred som beskrevet i straffelovens § 249, men også mindre alvorlige skader, hvor det dog er åbenbart, at den tilskadekomne skal have lægehjælp, f.eks. ved knoglebrud, skader i hovedet, sår, der kræver syning, mv.

Foreligger der i sådanne situationer formildende omstændigheder, bør der efter Rigsadvokatens opfattelse være mulighed for at anvende en *betinget frihedsstraf*. Formildende omstændigheder kan f.eks. foreligge, hvis den pågældende selv er kommet til skade og som følge af en choktilstand forlader uheldsstedet uden at yde den fornødne hjælp.

Rigsadvokaten finder endvidere, at det fortsat bør være udgangspunktet, at der anvendes *bødestraf* ved flugt fra et uheldssted, hvis det viser sig, at ingen er kommet til skade, eller at skaderne er af mindre betydning, idet den pågældende f.eks. blot er forslået eller har hudafskrabninger eller blå mærker. Rigsadvokaten anfører, at der i disse tilfælde næppe kan antages at være behov for at reagere med en frihedsstraf, men at det derimod kan overvejes at forhøje bødestrafte i forhold til det nugældende niveau, f.eks. til 5.000 kr.

Justitsministeriet er enig med Rigsadvokaten om, at straffen for ikke at yde hjælp, hvis personer kan være kommet til skade ved et trafikuheld, bør skærpes. Justitsministeriet finder således ikke, at den nuværende praksis, hvor der i de fleste tilfælde idømmes en bøde, i tilstrækkelig grad afspejler, at flugt fra et færdselsuheld med personskade er en alvorlig lovovertrædelse, navnlig fordi hurtig hjælp i mange tilfælde kan være af helt afgørende betydning for den tilskadekomne.

Justitsministeriet kan endvidere tiltræde de af Rigsadvokaten foreslåede straffniveauer i de ovenfor nævnte tilfældegrupper. Justitsministeriet finder dog, at der